

CO JE CÍRKEV

Tuto otázku si kladli a kladou mnozí lidé. Ne všichni na ni znají správnou odpověď. Když vyluštíš následující doplňovačku, budeš mít odpovědi hned tři, a všechny správné.

Tak ať se ti to podaří!

Nápověda:

14	17	7	2	1	18
----	----	---	---	---	----

opak bohatství

8	9	15	5	2	12	19
---	---	----	---	---	----	----

panovníci s korunou na hlavě

16	4	9
----	---	---

stav bez války

20	2	10	11	6	21
----	---	----	----	---	----

kolečko nekvašeného chleba užívané ke mši

12	13	3
----	----	---

vysoká část kostela, kde bývají zvony

CÍRKEV JE ...

1	2	3	4
---	---	---	---

5	6	7
---	---	---

8	9	6	10	11	2	12	2
---	---	---	----	----	---	----	---

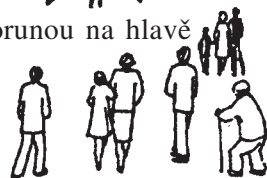
11	13	5	2
----	----	---	---

14	9	15	16
----	---	----	----

7	17	14	18
---	----	----	----

10	12	18	11	19	20	2
----	----	----	----	----	----	---

Návod k luštění: Použij podle čísel ta písmena, která vyšla v nápovědě.

Farní list:
sv. Mořic - Kroměříž * Hradisko u Kroměříže

TRIO

Září 2009

Začátek jak se patří

Jsme plni díky za prázdniny, za odpočinek, za cesty, které jsme mohli pod ochranou andělů strázných absolvovat.

Nám a hlavně našim dětem začíná nový školní rok. Vyprovázíme je požehnáním a doprovázíme modlitbami. Ať naše děti zakusí, že je opravdu doprovázíme a že nám na nich záleží. Děti, které přicházejí na mši sv. v neděli, dostávají nálepky. V minulých letech byla věnována pozornost postavám Starého a Nového zákona. Letos se mohou děti těšit na naše české národní světky a světky. Opět dostanou první neděli sešitek, kde si ve spolupráci se svými rodiči budou lepit nálepky. Dětem i rodičům je tak dána motivace na celý rok.

Počátek školního roku nám hned předkládá několik úkolů, důležitých úkolů, kterých se musíme zhostit. Otec arcibiskup nás zve už na tuto sobotu 5. září do kostela sv. Mořice v Kroměříži k modlitbám za rodiny a duchovní povolání. Nemusíme ani autobusem nebo vlakem, máme to „doma“. Účast všech ministrantů, našich rodin a všech, kdo se chtějí opravdu modlit, je nutná.

Slavnost sv. Mořice letos oslavíme v předstihu v neděli 20.9. Jak u sv. Mořice, tak v Hradisku nás čekají adorační dny. Odpovědnost za účast na adoraci bere každé dílčí společenství ve farnosti. V Hradisku je výhodou, že adorační den vychází na neděli. U sv. Mořice adorace započne už v pondělí v 19 hodin a potrvá přes noc až do 17 hodin, kdy bude adorace ukončena mší sv.

Hlavní zářijový úkol je naše účast na papežské návštěvě v naší vlasti. Kněží a řeholnice se zúčastní už v sobotu setkání v Praze na večerních nešporách v katedrále sv. Víta. Po nočním návratu z Prahy se k vám v neděli připojíme na cestě do Brna. Společně se zúčastníme hlavního bodu papežské návštěvy a to mše sv. v Brně. Papež Benedikt XVI. k nám váží dalekou cestu až z Říma. My – kněží, rodiny, muži a ženy - rozhodněme se pro setkání se Svatým otcem. Přinesme osobní obět, která bude požehnáním pro naše rodiny a farnosti. Líbil se mi přístup jednoho tatínka, který řekl: „Pojedeme celá rodina. Vždyť je to pro nás svátek a musíme ho využít.“ Když zaujmeme všichni takový postoj, ovoce návštěvy může být veliké. Pobízím také naše mladé společenství, aby se v pondělí rozjelo do Staré Boleslavi. Máme živé vzpomínky na setkání Svatého otce s mladými jak v Olomouci, tak v Hradci Králové, která patřila vždy k nejkrásnějším. Mladí, rozjeďte se do Staré Boleslavi!

Ať Pán požehná naše společné úkoly!

P. Josef

List z kalendáře – září

1.9.	úterý	zahájení školního roku na církevních školách v Kroměříži 9.30 hod. – mše svatá u sv. Mořice
2.9.	středa	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice (viz pozvánka) 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
3.9.	čtvrtek	17.30 hod. - adorace k Roku kněží u sv. Mořice
4.9.	pátek	15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
5.9.	sobota	pouť děkanátu Kroměříž za obnovu rodin a duchovní povolání - kostel sv. Mořice 16.00 hod. - modlitba Růžence světla a svědectví 17.00 hod. - adorace 18.00 hod. - mše svatá večerní mše sv. v PL nebude!
6.9.	neděle	
7.9.	pondělí	18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
8.9.	úterý	
9.9.	středa	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
10.9.	čtvrtek	
11.9.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
12.9.	sobota	
13.9.	neděle	
14.9.	pondělí	15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
15.9.	úterý	
16.9.	středa	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
17.9.	čtvrtek	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice
18.9.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
19.9.	sobota	8.00 hod. – brigáda na proboštství
20.9.	neděle	patrocinium sv. Mořice
21.9.	pondělí	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství 19.00 hod. – adorační den u sv. Mořice – noční adorace

Zdá se, že Drahomíra ze Stodor se spíše zasazovala pro spolupráci se Saskem i přes riziko značného omezení relativně nezávislého postavení Čech. Kdežto sv. Ludmila snad věřila spíše v další orientaci na Bavorsko, byť nyní oslabené. Tento mocenský konflikt byl podle legendy završen úmyslnou politickou vraždou sv. Ludmily dne 15. září 921 na jejím hradišti Tetín. Historikové uvádějí, že sv. Ludmila byla uskrčena dvěma muži, Tunnou a Gommonem, patrně Varjagy (tj. ruský název severských Vikingů), kteří byli oba v družině kněžny Drahomíry. Použili ke svému činu její závoj nebo šálu, která se později stala symbolem svaté Ludmily. Sv. Ludmila přijímá vražedný ortel v modlitbě a s prosbou, zda by vrazi nemohli k jejímu usmrcení použít meče, totiž podle vzoru prvních křesťanských mučedníků. Ale svěťice o toto žádá marně. Vrahové, patrně kněžnou Drahomírou instruováni, přísně dbali na to, aby nebyla prolita Ludmilina krev, což bylo tehdy nezbytnou podmínkou pro uznání mučednictví. A to Drahomíra rozhodně nechtěla připustit.

Po vraždě uprchl tehdy i kněz Pavel Kaich, a tak neměla první historicky známá česká kněžna-mučednice ani církevní pohřeb. Služebnictvo zahrabalo její tělo u hradební zdi. Pro zamaskování místa vraždy dala Drahomíra nad původním obytným domem zřídit chrám sv. Michala (dnes sv. Jana Nepomuckého), prý ve snaze, aby případné zázraky nad Ludmiliným hrobem nebyly připisány této zavražděné svaté ženě.

Brzy po svém nástupu na knížecí trůn dal sv. Václav vyhnat svou matku Drahomíru z Prahy (snad na Budeč). A dne 10. listopadu 924 dal za účasti světicího biskupa Michala převést s úctou ostatky své babičky Ludmily do chrámu sv. Jiří na Hradě pražském, založeném jeho otcem Vratislavem I. U chrámu pak založili Boleslav II. a ctihodná Mlada první český klášter vůbec a uvedli do něj benediktinky, které pečovaly o šíření kultu této první české svěťice. Za svatojiřské abatyše Kunhuty (1302–1321), nejstarší dcery krále Přemysla Otakara II., se ustálilo slavení svátku Ludmilina mučednictví na 16. září.

Úcta k české prvomučednici rychle rostla, pražský biskup Ota již nedovolil bez papežského souhlasu hýbat s jejími ostatky, ani při přestavbě chrámu po požáru z roku 1142. Její svatost byla oficiálně a písemně uznána v letech 1143–1144, kdy dlel v Praze papežský legát Quido kardinál di Castello. Za biskupa Daniela I. se dostaly části jejích ostatků do několika oltářů pražské diecéze a biskup Daniel II. ji dal ve svém rukopisu De civitate Dei vymalovat mezi čestné patrony.

Za Karla IV. byl nad hrobem vytvořen náhrobek vysoké umělecké hodnoty. Když byla v roce 1981 otevřena její hrobka, byla mezi kostmi nalezena i bílá hedvábná látka s vetkaným geometrickým vzorem – nepochybně závoj, kterým si vdané ženy zavíjely hlavu.

Veškeré dochované písemnosti popisují kněžnu sv. Ludmilu jako laskavou, milosrdnou a horlivě zbožnou ženu. Sv. Ludmila, česká prvomučednice, byla obětavě dobrou mateřskou ochránkyní a pomocnicí chudých, chromých, slepých a vlídnou utěšovatelkou sirotků. Stala se nejen patronkou vinařů, babiček, matek a křesťanských vychovatelů, ale především českou spolupatronkou, často nazývanou matka české země. Ing. Petr Kvapilík

zaostalé a pohanské.

Přemyslovci zřejmě v této době nebyli jediným důležitým rodem v Čechách. Snad díky podpoře velkomoravských knížat, ale především postupným budováním svého mocenského postavení si ovšem získali pozici nejvýznamnější. Přemyslovci totiž ovládali středočeský prostor, který byl klíčový. Jediná dvě jistěji doložená mocenská centra známe jen z prostoru jižních a severozápadních Čech.

Zdá se ale, že postupné snížení počtu knížecích rodů v Čechách zdaleka neprobíhalo pouze prostřednictvím násilí. Roli jistě sehrávala sňatková politika, jejímž příkladem je sňatek právě Ludmily a Bořivoje. Do manželství Ludmila vstoupila asi jako čtrnáctiletá, okolo roku 874. Roku 875 se pak narodil nejstarší syn tohoto knížecího páru, Spytihněv. Celkem Ludmila porodila během čtrnácti let manželství šest dětí (tři syny a tři dcery). Známa jsou pouze jména dvou synů Spytihněva 875–915 a Vratislava cca 888–921, z nichž oba postupně dosedli na knížecí stolec.

Během Ludmilina života se staly převratné události, které měly podstatný vliv na vznik české státnosti. Jednou z těch klíčových bylo přijetí křesťanství. Její manžel Bořivoj I. přijal křest na Moravě, přímo od slovanského věrozvěsta arcibiskupa Metoděje. Podle legend pokřtil sv. Metoděj, nebo členové jeho slovanské misie, o něco později rovněž Ludmilu, snad v Čechách na Levém Hradci. Přijetí křesťanství umožnilo Přemyslovcům získat politickou převahu a nadvládu nad ostatními kmenovými knížaty v Čechách.

Předpokládá se, že po smrti svého manžela Bořivoje I. neodešla Ludmila do ústraní, jak bylo zvykem a údělem vdov, ale účastnila ve veřejného dění a zasloužila se o přechod vlády na své syny, jelikož byli v době úmrtí svého otce ještě nedospělí. Čechy spadaly krátký čas pod přímou vládu velkomoravského knížete Svatopluka. Nástup Spytihněva I. na knížecí stolec se časově přibližně překrýval se skolem nejslavnějšího panovníka Velké Moravy Svatopluka někdy v roce 894. Poté se rodící český stát odpoutal od Velké Moravy a začal se orientovat na východofranskou říši, především na Bavorsko.

V roce 915 kníže Spytihněv I. zemřel a jeho nástupcem se stal jeho mladší bratr Vratislav I. Ještě za života svého syna Vratislava vychovávala sv. Ludmila své vnuky Václava a Boleslava. Po smrti Vratislava I. v roce 921 pravděpodobně kmenové shromáždění zemských velmožů rozhodlo o rozdělení moci mezi kněžnu sv. Ludmilu a její snachu Drahomíru ze Stodor, tedy z kmene Stodoranů. Do Ludmiliny péče byla nadále svěřena výchova budoucího knížete. Drahomíra jej naopak měla do doby jeho nástupu vladařsky zastupovat.

Svatá Ludmila odjíždí z Prahy, víceméně pod nátlakem, na své vdovské sídlo, na hrad Tetín. Konflikt mezi oběma ženami snad souvisel s vývojem mezinárodní situace, kdy se moc přesouvala z bavorského vévodství do Saska. V roce 921 totiž bavorský vévoda Arnulf uznal východofranský královský titul Jindřicha I. Ptáčníka a tím také prakticky uznal přesun politické moci do Saska. Čechy, které do této doby stály na straně Bavorska a se znepokojením sledovaly agresivní politiku vůči Lužickým Srbům na severozápadě, se musely rozhodnout, jakou svou zahraniční politiku budou nadále uskutečňovat.

22.9.	úterý	adorační den u sv. Mořice 17.00 hod. – ukončení mší sv.
23.9.	středa	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
24.9.	čtvrtek	
25.9.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
26.9.	sobota	
27.9.	neděle	setkání s papežem Benediktem XVI. v Brně – odjezd v 6.00 hod. od kostela sv. Jana Křtitele mše sv. pouze 7.30 hod. na Koperníkově ulici, 8.00 hod. na Malém Valu, 18.00 hod. sv. Jan Křitel
28.9.	pondělí	setkání s papežem Benediktem XVI. ve Staré Boleslavi mše sv. 7.30 hod. – Koperníkova ulice, 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
29.9.	úterý	
30.9.	středa	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele

List z kalendáře – Hradisko

❖ 3.9. čtvrtek – dopoledne – návštěva nemocných

Pozvánka

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude **ve středu 2.9.2009 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: List Filemonovi a List Židům

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**

s modlitbou, která bude v Psychiatrické léčebně

v pondělí 14.9.2009 v 15.00 hod. v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: List Filemonovi a List Židům

MUDr. Pořtžek Bohuslav

Pouť děkanátu Kroměříž za obnovu rodin a duchovní povolání

„Všichni jednomyslně setrvali
v modlitbách spolu se ženami,
s Ježíšovou matkou Marií
a s jeho příbuznými.“ (Sk 1,14)

Kde: Kroměříž, kostel sv. Mořice

Kdy: sobota 5. září 2009

16.00 hod. - modlitba Růžence
světla a svědectví

17.00 hod. - adorace

18.00 hod. - mše svatá

Na společenství s Vámi se těší otec arcibiskup Jan Graubner

Uzávěrka TRIA: ČTVRTEK 24. září 2009

Návštěva papeže Benedikta XVI. v České republice

* Sobota 26. září - Praha

Svatý otec přiletí dopoledne na ruzyňské letiště, kde proběhne uvítací ceremoniál. Papež poté v Praze navštíví kostel Panny Marie Vítězné – Pražského Jezulátka, na Pražském hradě se setká s prezidentem Václavem Klausem a dalšími politiky a večer se bude v katedrále sv. Víta modlit nešpory s kněžími a řeholníky.

11:30 hod.: uvítací ceremoniál na ruzyňském letišti v Praze - promluva Svatého otce

12:30 hod.: návštěva kostela Panny Marie Vítězné – Pražského Jezulátka - pozdrav Svatého otce

16:30 hod.: návštěva u prezidenta republiky na Pražském hradě

17:00 hod.: setkání s představiteli politického a společenského života a s diplomaty - promluva Svatého otce ve Španělském sále Pražského hradu

18:00 hod.: modlitba nešpor s kněžími, řeholníky, bohoslovci a zástupci církevních hnutí v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha - promluva Svatého otce

* Neděle 27. září - Brno

Dopoledne čeká papeže mše svatá v Brně, odpoledne se v Praze setká se zástupci Ekumenické rady církví a s akademickou obcí.

9:20 hod.: přistání na letišti v Brně-Tuřanech

10:00 hod.: mše svatá na letišti - homilie Svatého otce

Po mši: polední modlitba Anděl Páně - promluva Svatého otce

* Pondělí 28. září

Dopoledne přicestuje Svatý otec do Staré Boleslavi, navštíví zde baziliku sv. Václava, u příležitosti Národní svatováclavské pouti bude sloužit mši svatou a setká se s mládeží.

Obědvat bude v prostorách Arcibiskupství pražského v Praze spolu s biskupy ČR a poté se přemístí na letiště Ruzyně, kde se s naší zemí rozloučí.

8:50 hod.: návštěva baziliky sv. Václava

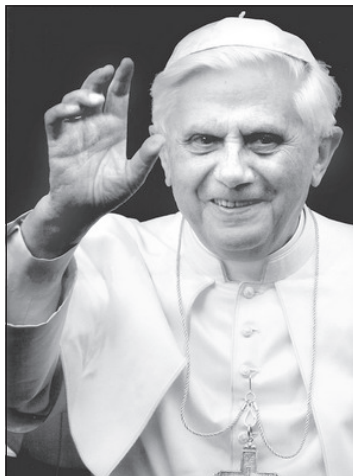
9:45 hod.: mše svatá u příležitosti Národní svatováclavské pouti - homilie Svatého otce

Po mši: Poselství Svatého otce mládeži

Jedeme na pouť se Svatým otcem

Na pouť do Brna na setkání s papežem Benediktem XVI. se hlase ve farní kanceláři sv. Mořice s částkou 100 Kč. Odjezd v neděli 27.9. v 6.00 hod. od kostela sv. Jana Křtitele.

Na pouť do Staré Boleslavi na setkání s papežem Benediktem XVI. se hlase ve farní kanceláři s částkou 300 Kč.

Dolancamp

Prázdninový týden, který se konal 2. – 9. 8. 2009 v Dolanech u Olomouce, byl pro mě a několik dalších kluků z děkanátu naprostou novinkou. Zpočátku nás provázela nedůvěra k celé akci, která časem opadla. Organizátoři (Komunita Blahoslavenství) měli akci pevně v rukou a nedovolili nám se nudit. Ráno jsme si mohli vybrat mezi mší svatou a rozcvíčkou, po ní následovala snídaně, ranní chvály, přednáška a seznamování se ve skupinkách, poté byl oběd, po němž následovala dlouze očekávaná pauza. Do odpoledního programu byly zahrnuty sportovní hry a workshopy. Následovala večere a večerní chvály, po nich večerní hygiena a pak už jen spánek (ve stanech). Celý týden jsme cestovali se sv. Pavlem na jeho druhé misijní cestě a také naše skupinky se jmenovaly podle měst, ve kterých Pavel působil. Já jsem byl v Efezu. Mám-li tuto akci zhodnotit, tak musím říct, že se organizátorům opravdu povedla, a když za rok přijedete, tak určitě nebudete litovat.

ministrant Dominik

* Svatí na září

Sv. Quido (nebo též Guido) – poutník, 10. století, svátek 12. září

Sv. Quido se narodil v polovině 10. století v prosté venkovské rodině v dnešním belgickém Brabantsku. Už od mládí nejevil zájem o pozemský majetek a prodával své vlastnictví, aby mohl obdarovávat chudé. Dlouhý čas působil jako sakristián u kostela Matky Boží v Laekenu. Rozhodl se, že se pokusí obchodovat, aby z výtěžku mohl podporovat chudé, ale přišel o majetek při ztroskotání obchodního plavidla.

Svatý Quido se pak rozhodl stát poutníkem. Oblékl poutnický šat (ten mimochodem dal své jméno dnešní „pelerině“ z latinského „peregrinus“ neboli poutník) a vydal se k nejdůležitějším poutním místům. Navštívil Řím a dostal se i do Svaté země. Při návratu, vyčerpaný a nemocný, našel útočiště u jednoho kněze v belgickém Anderlechtu. Zde také roku 1012 zemřel. V průběhu staletí rostla úcta k tomuto světcovi, jehož jako svého patrona prosili o přimluvu rolníci, zvoníci, sakristiáni a formani.

Svatá Ludmila Česká (Lidmila), mučednice, svátek 16. září (narozena

asi v r. 860 – umučena v září r. 921, hrad Tetín, Čechy) byla manželkou prvního Přemyslovce, knížete Bořivoje I. a chronologicky je první českou svatou.

Význam svaté Ludmily daleko přesahuje to, co o ní skutečně víme. Díky rodovým vazbám ji můžeme označit nejen za pramáti českých panovníků, ale i většiny českých královen. Během jejího života byly položeny základy křesťanské víry v Čechách a také základy politické moci Přemyslovců. Život babičky svatého Václava byl popsán v řadě legend, které se snaží popsat českou historii v 9. a 10. století.

O původu sv. Ludmily existují dvě verze, u kterých je těžké rozhodnout, která spíše odpovídá skutečnosti. Podle Kristiánovy legendy byla Ludmila dcerou Slavibora, knížete na hradě Pšov, v místech dnešního města Mělníka. Podle staroslovanské legendy však pocházela z lužickosrbské země. V raném mládí byla vychovávána jako pohanka, která přinášela oběti pohanským slovanským bohům. Čechy ještě v době Ludmilině většinou zůstávají drsně

Po zakončení civilní služby jsem nastoupil do přípravného (nultého) ročníku Teologického konviktu a po něm následovalo 5 let seminárních studií. 21. června roku 2008 jsem přijal jáhenské svěcení a rok nato 27. června svěcení kněžské.

Představy o kněžství v semináři se mohou rozcházet s realitou. Jak to vnímáte vy?

První kněžské kroky jsou zřejmě trochu náročnější, protože mnoho věcí je pro takového kaplana docela nových, o kterých při studiu ani neslyšel, anebo tyto věci ani nemohly být předmětem vyučování. Ale takové náročnější věci jsou překonány mnohonásobnějším radostem z kněžství, kterou si obvykle novokněz s sebou nese. Uznávám, že některé seminární představy ztrácím, ale přesto si mnoho ideálů stále opatruji. Jinak jsem přesvědčen o tom, že kněžský seminář, jak ho znám z Olomouce, vykonal a při formaci kandidátů kněžství stále vykonává dobré dílo, a že v podstatě své bohoslovce důkladně připravuje na kněžskou realitu.

Když vám zůstane chvíle volného času, čemu se rád věnujete, co je vaším koníčkem?

Je toho spousta. Většinou mne něco nadchne, a tak se do toho pustím, ale pak mne nadchne zase něco jiného, a tak se pustím zase do toho dalšího, a začínám naříkat, že se už nemůžu věnovat tomu předešlému s intenzitou jako dříve. Ale mezi ty koníčky určitě patří četba, sport všeho druhu, občas si něco nakreslím či namaluji, jednou za čas projedu strunu na kytaru, rád se procházím blíž i dál; a pak jsou ty věci, které dělám ať už z povolání nebo z potřeby, a ty mne také baví, to jsou též koníčky.

Jak se Vám líbí v Kroměříži?

Jsem tu krátce, co řeknu teď, budu vnímat po roce možná úplně jinak. Ale přesto - první, co mi projelo hlavou, když otec arcibiskup po svěcení vyslovil místo mého kaplanského působení, byla představa krásného města s bohatou historií a příjemným ovzduším pro všechny, kdo Kroměříž navštíví. Ale od staveb a zahrad a toho, co je očima viditelné teď postupně přecházím k tomu, co je skryté, co je uvnitř v lidech, co spočívá ve zdejších obyvatelích, farnících, co se odehrává na úrovni vztahů, a zatím po tom měsíci jsem potěšen. Duchovní a farní ovzduší Kroměříže vnímám podobně jako Kroměříž viditelnou a pro návštěvníky velice zajímavou. Na druhou stranu - stále je co zlepšovat.

Máte pro čtenáře Tria nějaké povzbuzení?

„Když už vás nic netěší, pavián vám ulehčí.“ ☺ (Tím myslím opici v Podzámecké zahradě.) Pozorovat živou přírodu, rostliny, živočichy, myslím, že člověku napomůže některé věci zapomenout a podívat se na sebe trochu pravdivěji a s nadhledem.

Děkuji za milé povídání.

rozhovor připravila Šafaříková Eva

„Postupně přecházím k tomu, co je skryté, co je uvnitř v lidech“, říká náš nový kaplan P. Václav Fojtík.

Otče Václave, tak jako se všichni vaši předchůdci „vyzpovídali“ ve farním listu, prosím o to i Vás. Nechám na Vás, co o sobě prozradíte ...

Narodil jsem se 20. března roku 1982 ve Valašském Meziříčí. Na svět jsem přišel po sourozencích Martě a Ondrovi jako třetí dítě rodičů Josefa a Jany. Mé mládí začíná v rodinném domku na Havlíčkově ulici ve Valašském Meziříčí, kde naše pětičlenná rodina žije spolu s prababičkou Ludmilou Staveníkovou. Po krásných letech dítěte předškoláka absolvuji ZŠ Vyhlídka a poté Integrovanou střední školu sklářskou, obor management sklářský/manažer. Na začátku druhého ročníku střední školy naši rodinu na věčnost opustila zmíněná prababička Ludmila. Tato událost se mi do srdce vepsala tučným písmem. Její zesnutí považuji za jeden z rozcestníků na mé pozemské pouti.

V průběhu středoškolských studií se více uchyluji do „vlastního světa“, v němž ústřední místo má samota, pochybnosti, četba, výtvarná činnost a velká touha po velikých věcech. V 17 letech přijímám svátost biřmování. Po zdárném složení maturity roku 2001 jsem si nepodával přihlášku na vysokou školu, ač by mi to výsledky dovozovaly. Nechal jsem budoucnost jaksi otevřenou.

Co tedy následovalo po „zkoušce dospělosti“?

O prázdninách, které následovaly po ukončení střední školy, jsem zavítal na Františkánské setkání mládeže na Cvilín, kde jsem došel, řekněme, osobního obrácení. Setkal jsem se blíže s tím, který je Pán, a který p r o mne má připravený životní úkol. Od tohoto okamžiku, jenž mohu považovat za další z životních rozcestníků, začíná vědomá cesta k hledání Boží vůle. Po dvou měsících mne Prozřetelnost zavála do italského Assisi, kde kongregace Otců rogacionistů pořádala roční pobyty pro mladé i starší muže, kteří hledají své povolání v církvi. Asi po půl roce jsem se rozhodl tuto komunitu opustit, neboť jsem učinil rozhodnutí, jakým směrem se má dále ubírat má životní cesta. Rozhodnutí znělo: „Necítím povolání ke kněžství. Po svém návratu domů nastoupím civilní službu.“

Když jsem tedy dorazil domů, asi během čtrnácti dní jsem nastupoval na civilní službu na týmovou faru do Vranova nad Dyjí, neboť mne zaujala nabídka, již jsem četl v Katolickém týdeníku, že tento tým kněží a laiků hledá pro svou misijní činnost spolupracovníky. A tak rok a půl jsem strávil ve Vranově nad Dyjí. Náplní naší civilní služby byla společná modlitba, mše svatá, opravy kostelů a far, úklid, pomoc při lidových misiích, apod. (Tito také pořádali lidové misie v Kroměříži.)